

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Trafikudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. februar 2010
Kontor: Færdsels- og våben-
kontoret
Sagsbeh: Andreas Emil Chri-
stensen
Sagsnr.: 2010-151-0354
Dok.: AEC40789

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 741 (Alm. del), som Folke-
tingets Trafikudvalg har stillet justitsministeren den 20. januar 2010.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Per Stig Møller
fg. justitsminister

/

Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 741 fra Folketingets Trafikudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes gøre rede for, hvor ofte det er sket siden 2005, at straffen for hensynsløs kørsel, der har forårsaget alvorligt kvæstede og/eller dræbte, er blevet nedsat ved en højere retsinstans.”

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Begrebet ”særlig hensynsløs kørsel” omfatter sædvanligvis kørsel, som er karakteriseret ved forsætlige og grove overtrædelser af færdselsloven, hvor føreren bevidst sætter sig ud over hensynet til andres sikkerhed. Det kan f.eks. være betydelige hastighedsovertrædelser i områder med mange fodgængere og andre trafikanter, kørsel venstre om helleanlæg eller over for rødt lys eller væddeløbskørsel.

Ved lov nr. 559 af 24. juni 2005 om ændring af straffeloven blev bestemmelserne i straffelovens § 241 om uagtsomt manddrab og § 249 om uagtsom betydelig legemsbeskadigelse ændret med det formål at sikre, at straffen for uagtsomt manddrab og uagtsom betydelig legemsbeskadigelse begået i forbindelse med særlig hensynsløs kørsel straffes lige så hårdt som uagtsomt manddrab eller uagtsom betydelig legemsbeskadigelse i forbindelse med spirituskørsel.

I forarbejderne til lovændringen i 2005 blev det således forudsat, at straffen for uagtsomt manddrab i forbindelse med særlig hensynsløs kørsel skulle forhøjes til fængsel i 10-12 måneder i normaltildfældene mod tidligere fængsel i 6-8 måneder. Det blev endvidere forudsat, at straffen for uagtsom betydelig legemsbeskadigelse i et normaltildfælde skulle straffes med omkring 2-5 måneders fængsel. Dette svarer til niveauet for uagtsomt manddrab eller uagtsom betydelig legemsbeskadigelse i forbindelse med spirituskørsel, som blev fastsat ved en ændring af straffeloven i 2002.

Som følge bl.a. af lovændringen i 2005 besluttede rigsadvokaturen efter drøftelse med Justitsministeriet nærmere at følge domspraksis på området med henblik på at udfærdige en redegørelse til Justitsministeriet om strafudmålingen efter skærperne i 2002 og 2005.

Rigsadvokaten afgav på den baggrund i juni 2007 en redegørelse om straffene i sager om uagtsomt manddrab og uagtsom betydelig legemsbeskadigelse efter straffelovens § 241 og §

249 i forbindelse med spirituskørsel eller særlig hensynsløs kørsel. Grundlaget for redegørelsen var en indberetningsordning, hvorefter alle byretsdomme i perioden fra den 1. februar 2006 til 1. februar 2007, hvor der blev domfældt for overtrædelse af straffelovens § 241 og § 249 i forbindelse med spirituskørsel eller særlig hensynsløs kørsel, skulle forelægges for Rigsadvokaten. Endvidere skulle Rigsadvokaten tilsvarende underrettes om alle landsretsdomme i samme periode samt om landsretsdomme afsagt efter perioden, hvis byrettens dom havde været forelagt.

Redegørelsen omfattede i alt 39 domme, heraf 10 domme, hvor den tiltalte blev dømt for uagtsomt manddrab efter straffelovens § 241 begået i forbindelse med særlig hensynsløs kørsel. Straffene i de 10 domme, hvoraf én sag var under anke til landsretten, blev fastsat fra fængsel i 8 måneder til fængsel i 2 år og 3 måneder. Det fremgår videre af redegørelsen, at syv af de 10 domme var afgjort af landsretten, som i samtlige syv tilfælde skærpede den straf, der var fastsat af byretten.

Rigsadvokaturen konkluderede i redegørelsen vedrørende sagerne om uagtsomt manddrab begået i forbindelse med særlig hensynsløs kørsel, at straffniveaue i disse sager fulgte den strafposition, der er forudsat i forarbejderne til lovændringen i 2005.

Redegørelsen omfattede endvidere én dom, hvor den tiltalte blev dømt for uagtsom betydelig legemsbeskadigelse efter straffelovens § 249 i forbindelse med særlig hensynsløs kørsel. Sagen, der ikke havde været indberettet til rigsadvokaturen, blev afgjort af byretten med fængsel i 8 måneder. Det blev i redegørelsen bemærket vedrørende dommen, der vedrørte en række overtrædelser af straffeloven og færdselsloven, at det ikke kunne afvises, at der ved anke til landsretten ville være udmålt en strengere straf.

Rigsadvokaturen er ikke i besiddelse af nærmere oplysninger om konkrete straffesager om uagtsomt manddrab og uagtsom betydelig legemsbeskadigelse begået i forbindelse med særlig hensynsløs kørsel efter den ovenfor nævnte periode, men kan henvises til følgende eksempel fra trykt retspraksis:

Vestre Landsrets dom af 8. april 2008, gengivet i Tidsskrift for Kriminalret 2008, side 480:

I sagen blev den tiltalte, der var født i 1987, fundet skyldig i uagtsomt manddrab i forbindelse med særlig hensynsløs kørsel, idet han som fører af en personbil mistede herredømmet over bilen, der skred ud og ramte en klynge træer, hvorved forurettede, der

var passager i bilen, afgik ved døden. Om kørslen blev det bl.a. lagt til grund, at bilen var blevet ført med en hastighed på mindst 120 km/t, hvor den højst tilladte hastighed var 80 km/t, at det var mørkt, og at vejen var kurvet. Ved byrettens dom blev tiltalte straffet med fængsel i 6 måneder og frakendt førerretten ubetinget i 5 år. Fængselsstraffen blev gjort betinget med henvisning til tiltaltes unge alder og gode personlige forhold samt til, at tiltalte selv var kommet alvorlig til skade og psykisk fortsat var meget påvirket af ulykken. Dommen blev anket til landsretten, som skærpede straffen til fængsel i 10 måneder og stadfæstede byrettens bestemmelse om førerretsfrakendelse. Der var dissens af 2 dommere for at fastsætte straffen til fængsel i 8 måneder. En enig landsret fandt ikke grundlag for at gøre straffen betinget.

Rigsadvokaturen kan endvidere tilføje, at Højesteret i en dom af 13. januar 2010 har vurderet begrebet ”særlig hensynsløs kørsel”. I denne sag mistede den tiltalte under kørsel med for høj hastighed på en vejstrækning, hvor den højst tilladte hastighed var 50 km/t, herredømmet over bilen, hvorved denne skred over i den modsatte kørebaneland og påkørte en cyklist (en 6-årig dreng), der efterfølgende afgik ved døden.

I byretten blev straffen fastsat til fængsel i 3 måneder, ligesom den tiltalte blev frakendt førerretten betinget. Det fremgår i den forbindelse af dommen, at byretten fandt det betænkeligt at fastslå, at kørslen havde været særlig hensynsløs. Dommen blev af anklagemyndigheden anket til landsretten, hvor flertallet af landsrettens dommere i modsætning til byretten fandt, at tiltalte havde gjort sig skyldig i særlig hensynsløs kørsel. Ved landsrettens dom blev straffen fastsat til fængsel i 8 måneder, og der skete endvidere ubetinget frakendelse af førerretten i 3 år.

Det fremgår af Højesterets dom i sagen, at Højesteret fandt, at der under kørslen var tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, men at kørslen ikke kunne karakteriseres som særlig hensynsløs. Højesteret fastsatte under disse omstændigheder straffen til fængsel i 30 dage, og tiltalte blev frakendt førerretten betinget.

Højesterets afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt kørslen kunne betegnes som særlig hensynsløs, beror efter rigsadvokatens opfattelse på en helt konkret vurdering af de særlige omstændigheder, der forelå i sagen. Det fremgår således af Højesterets begrundelse for afgørelsen, at det ved vurderingen af, om kørslen måtte anses for ”særlig hensynsløs”, blev tillagt særlig vægt, at der ikke forelå nærmere oplysninger om

den uhensigtsmæssige manøvre, der førte til udskridningen. Tiltaltes kørsel kunne under disse konkrete omstændigheder ikke tages som udtryk for, at han bevidst satte sig udover hensynet til andres sikkerhed på sådan måde, som efter forarbejderne til færdselsloven og straffeloven er en forudsætning for at anse kørslen for særlig hensynsløs.

Da kørslen af Højesteret ikke blev vurderet som særlig hensynsløs, blev straffen fastsat til et væsentligt lavere niveau end sket ved landsrettens dom.”

Justitsministeriet kan henholde sig til Rigsadvokatens udtalelse.